

607. b)

Z Hutiska.

Volně.

Roste bo-ro-věn-ka bo-ro-vá kolečkem do ko-la

se-ka-ná, pod ní ko-ní-ček, na něm syne-ček, je-de do Br-

na.

Roste borověnka borová,
kolečkem do kola sekaná,
pod ní koníček,
na něm syneček,
jede do Brna.

Kdybys, milá, byla upřímná,
nažalas by trávy do klína,
dalas koníčkoví,
aby byl hotový
zítra do Brna.

Nechce jest koníček travičky,
že je od falešné děvčičky,
mně se všecko zdá,
že moje milá
není upřímná.

Již jsem zapomněla na otce,
již jsem zapomněla na chlapce,
na tě, synečku,
zlatý Honzíčku,
nemůžu do konce

Již jsem zapomněla na bratra,
nezapomínám ale na vrata,
u kterých jsme stáli,
sebe milovali
až do rána.

Již jsem zapomněla na sestru,
nezapomínám přece na cestu,
po kteréž jsem šla,
kvítky nosila
v bílém fěrtoušku.

608.

Ze Slavíkovíc.

Slyše-la sem hodinky na Vrano-vě, že tam můj syneček

tu-ze stů-ně. A dyž stů-ně, nechať um-ře,

vod smrti mu žádné nepomů-že.